

**STEVE
TOLTZ**L'australià enlluerna amb
la seva novel·la 'Una
parte del todo' • 16 i 17el Periódico
4 DE JUNY DEL 2010

DEBUT LITERARI ESCRIT EN PART A LA CAPITAL CATALANA

De Sydney al Born

L'australià Steve Toltz acumula aventures, filosofia i traumes familiars en la desbordant 'Una part del tot'

ERNEST ALÓS
BARCELONA

Que una primera novel·la de 761 pàgines tingui almenys una frase brillant i subratllable en cada una d'elles no és habitual. Tampoc que l'exhibició d'enginy nihilista a vegades desbordi però no arribi mai a avorrir, propulsada per una història amb sorpreses, girs argumentals quan l'atenció decau, humor i tragèdies psiquiàtriques, traumes familiars i trames criminals, odis i idiHis a l'Àustràlia rural, els molls del Sena i els tuguris de Bangkok. *Una part del tot* (editada fa sis mesos per Ediciones B en traducció de Magdalena Palmer i ara en català per La Campana, traduïda per Marc Rubió), una de les cinc millors novel·les en anglès de l'any 2008 segons el jurat del Booker Prize, va ser el sorollós debut de Steve Toltz (Sydney, 1972). L'australià ha tornat a Barcelona, que va ser un dels llocs on va escriure el seu llibre traçant el seu Mac

L'EXPERIÈNCIA Ressons de bohèmia a BCN

» Toltz ha viscut un any i mig a Barcelona, en dos períodes del 1999 i el 2003. «Vaig venir becat per escriure un guió. El segon cop vaig fer classes d'anglès, penjava anuncis. No tenia despeses, era una vida simple, sense distraccions. Un fuster neozelandès em va deixar el seu pis. I després una parella argentina em va deixar viure a l'habitació d'una terrassa del passeig del Born, sense electricitat. Només tenia una bombeta, i havia de demanar que me l'encenguessin des del pis de sota». Així que el seu mètode d'escriptura itinerant pel carrer era obligat. «La part en què els personatges de la novel·la viuen en la pobresa està inspirada en la meua experiència a Barcelona», diu,

per la Barceloneta, la Ciutadella, la biblioteca de la UB i els locals del Born, on vivia.

Tot va començar amb dues històries curtes i amb els dos fenòmens que apassionen els australians, els criminals i l'esport: «Un dia els vaig ajuntar, i havia d'omplir el que quedava enmig. I aquest enmig va créixer i va créixer durant cinc anys. La primera d'aquestes històries era la d'un fugitiu que intenta tornar en un vaixell d'immigrants i l'altres. L'altra era sobre un pare i un fill».

Isí, la història va créixer i va créixer fins a convertir-se en l'èpica història familiar de l'idolatrada Terry Dean, assassí d'esportistes que arreglen partits, del seu germà Martin Dean, un dement filòsof que va passar la infància en coma, el confós fill d'aquest, Jasper, un misteriós tailandès, un veterà delinqüent que escriu un manual per a malfactors i projecta una ideal Cooperativa Democràtica del Crim...

«Saps, a Austràlia tenim dues men-

es de criminals, els criminals que estimem i els criminals que odiem. Estimem els bandits com Ned Kelly i odiem els delinqüents de coll blanc que deixen la gent sense els seus diners. Vaig crear un criminal de cada mena, per explicar dos arque-

La novel·la va ser una de les finalistes del Booker Prize al millor llibre en anglès del 2008

CRIS IZQUIERDO

Steve Toltz, dimecres a la platja de la Barceloneta, on va escriure part del seu llibre.

poc l'apassiona el futbol australià, ni s'assembla al difunt caçador de cocodrils). «Austràlia va néixer com una presó, els nostres ancestres van ser convictes. Si investigues pots descobrir que descendeixes d'un lladre de pa de Londres. Aquesta -fabroma- és la reialesa a Austràlia». Martin Dean proclama (es passa el llibre proclamant alguna cosa) que no es deu cap lleialtat a la pàtria, però vol acabar morint a Austràlia. També Toltz és un australià ambivalent: «Quan jo era més jove, ens sentíem molt més lluny de tot. És molt fàcil, quan estàs allà, tenir una actitud insular davant la resta del món. Però és un lloc meravellós i amb un nivell de vida extraordinari, així que visc fora però sempre hi torno».

Periodisme groc

Els personatges d'*Una part del tot* odiem, molt, els periodistes. El narrador sembla que els menysprea. Però Toltz sembla molt amable. Fins i tot s'ofereix a repetir l'entrevista perquè acaba de baixar de l'avió i ha estat una mica espès. «Seria molt diferent escriure una novel·la sobre un tauró des del punt de vista d'un biòleg marí o des del punt de vista d'un pescador a qui li han arrencat la cama d'una mossegada. I escriu la novel·la des de la perspectiva de personatges a qui la premsa ha arruïnada la vida, a qui tothom odia i amb els quals s'han acarnissat les